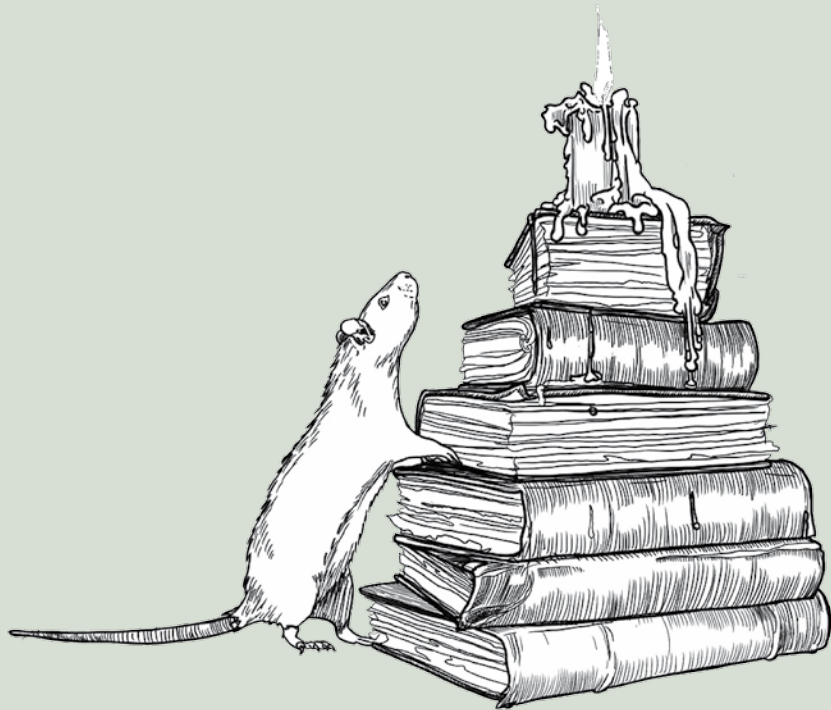

Zeker wisten ze het ook niet...

Hylke Woldendorp

Nieuwe Fabels en Parabels

Hylke Woldendorp, *Zeker wisten ze het ook niet...*

Nieuwe Fabels en Parabels

Copyright © 2021 Hylke Woldendorp & Boekencoöperatie Nederland U. A.
voor deze uitgave

Omslagontwerp: Hylke Woldendorp

Tekeningen omslag en in tekst: Ceridwyn Woldendorp-Williams

Opmaak: Ewout Storm van Leeuwen

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
gereproduceerd zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

boekcoop@gmail.com

www.boekcooperatie.nl

NUR 303 (Verhalenbundels)

ISBN 978.90.72475.88.6 (papieren uitgave)

ISBN 978.90.72475.89.3 (e-boek)

Zeker wisten ze het ook niet...

Hylke Woldendorp

Nieuwe Fabels en Parabels

Uitgeverij Magister

Inhoud deel 1: Fabels

1	De Rat en de Eer	7
2	De Rat en de Idealen	14
3	De Rat en de Kerkrat 1	17
4	De Rat en de Kerkrat 2	22
5	De Rat en de Meditatie	26
6	De Rat en de Onrust	29
7	De Rat en de Opruimer	33
8	De Rat en de Overgave	37
9	De Rat en de Partijen	42
10	De Rat en de Regels	48
11	De Rat en de Schrik	55
12	De Rat en de Woede	59
13	De Rat en de Zekerheid	63
14	De Rat en het Bezit	66
15	De Rat en het Verdriet	71
16	De Rat en het Verlangen	77
17	De Rat en het Verschil	81
18	Op weg	85
19	Open einde	89

	Deel 2: Parabels	91
--	------------------	----

Fabels

1. De Rat en de Eer

Toen de Rat op een mooie dag weer eens in het bos kwam was het er een drukte van belang. Dieren renden, vlogen, sprongen of gooiden stenen met een wilde blik in hun ogen zo ver mogelijk het bos in.

‘Pas op!’ riep een stem boven hem.

Hij sprong nog net op tijd aan de kant voor een aanvloegende steen die tegen een boomstam achter hem ketste.

‘Goedag!’ riep hij geschrokken uit en keek omhoog. Het was de Merel die op een tak zat toe te kijken. ‘Wat gebeurt hier allemaal?’

‘De Grote Wedstrijd!’ zei de Merel. ‘Daar zijn ze mee bezig.’

‘De Grote Wedstrijd?’ vroeg de Rat. ‘Wat is dat?’

‘Die moet je winnen,’ zei de Merel. ‘Dan ben je de beste van het bos.’ Hij vloog naar beneden en ging naast de Rat op een boomwortel zitten.

‘Waarom zou je dat willen zijn?’ vroeg de Rat.

‘Ze zeggen dat je dan Eer krijgt,’ zei de Merel.

‘Eer? Wat willen ze daarmee?’ vroeg de Rat. Hij had dat woord in de stad wel eens gehoord, maar wat het precies was wist hij niet.

De Merel grinnikte. ‘Ik zou niet weten wat ze ermee willen, maar ze willen het wel allemaal hebben.’

Ze zaten een tijdje naar de opgewonden dieren te kijken. Het Everzwijn rolde grommend een zware kei een eind door het bos en riep: ‘Doe me dat maar eens na!’

‘Ha!’ riep de Bever. ‘Dat is niets! Dit is pas wat!’ Hij knaagde

in snel tempo een boom om, die met een klap op de grond viel.

Het Konijn sprong geschrokken over de omgevallen boom heen en riep: 'Ik spring het hoogste!' De Mus maakte de wildste capriolen in de lucht, de Hamster stopte het meest in zijn mond en de Vleermuis stond het langst op zijn hoofd. Zo had iedereen wel iets waarin hij dacht de beste te zijn.

'Ik hoop maar dat die Grote Wedstrijd gauw voorbij is,' merkte de Rat op toen de Bever en het Everzwijn slaande ruzie kregen over wie de beste was. Steeds meer dieren bemoeiden zich ermee totdat iedereen met iedereen aan het vechten was.

'Wie heeft dit eigenlijk bedacht?' vroeg hij aan de Merel.

'Die vreemde vogel,' zei de Merel. 'Hij zit op de open plek. Hij zegt dat hij de winnaar zal aanwijzen.'

'Oh...,' zei de Rat. 'Misschien kan hij dan ook een einde maken aan de ruzie.'

Hij nam afscheid van de Merel en liep met een omweggetje om de vechtende dieren heen naar de open plek. Aan de rand van de open plek stond hij stil. Vlak voor hem kroop de Slak hijgend van de inspanning nog langzamer dan anders over de grond. Het ging zo langzaam dat de Rat eerst dacht dat hij stilstond. Maar dat was niet zo.

'Dag Slak, wat ben jij aan het doen?'

'Ik kan het langzaamst lopen van iedereen,' hijgde de Slak. 'Ik win vast!'

De Rat knikte. 'En dan?' vroeg hij nieuwsgierig.

'Dan ben ik de beste! Dan krijg ik de Eer!' zei de Slak trots.

'Ja, ja, die Eer...,' zei de Rat. 'Hoe ziet die er eigenlijk uit?'

'Dat weet je pas als je hem krijgt!' zei de Slak zelfverzekerd. 'Het is vast iets geweldigs!'

'En wat ga je er dan mee doen?'

‘Dat zie ik wel als ik hem krijg!’ zei de Slak. ‘Maar nu moet ik weer verder, anders kan ik niet winnen!’

Hij kroop vreselijk langzaam, zandkorreltje voor zandkorreltje, verder. Onder hem kwam de grond omhoog. De Mol duwde de aarde omhoog zodat de Slak omrolde.

‘Stommeling!’ gilde de Slak. ‘Kun je niet uitkijken? Je verpest mijn wedstrijd!’

‘Neem me niet kwalijk, Slak, ik hoorde je niet lopen!’ zei de Mol geschrokken.

‘Dan moet je iets aan je oren doen!’ riep de Slak boos en hees zichzelf overeind om verder te kruipen. ‘Nu moet ik opnieuw beginnen!’ mopperde hij en kroop om een boom heen om daar weer vreselijk langzaam verder te kruipen.

De Mol keek de Rat verbaasd aan. ‘Wat bedoelt hij?’

‘De Grote Wedstrijd,’ zei de Rat. ‘Heb je daar niets over gehoord?’

De Mol schudde zijn hoofd. ‘Dus dat is die herrie die ik hoorde!’ Om hen heen was er nog steeds een kabaal van ruziende dieren.

De Rat knikte. ‘Ja, iedereen wil beter zijn dan de anderen. Dan krijgen ze de Eer.’

‘Wat is dat?’ vroeg de Mol verbaasd.

‘Dat weet ik niet,’ zei de Rat schouderophalend, ‘maar ze willen hem allemaal krijgen.’

‘Waarom is dat?’ vroeg de Mol, die het niet begreep.

De Rat wees naar de open plek. Op de rand van de oude put zat een grote, zwart met witte vogel. Hij had een kale nek en een grote, kromme snavel.

‘De Merel zei dat hij het bedacht heeft.’

Ze keken naar de vreemde vogel.

‘Ik ga het hem vragen,’ zei de Rat nadenkend.

‘Nou, ik ga weer naar beneden. Dan heb ik er minder last van,’ zei de Mol op de ruziënde dieren doelend.

De Rat liep de open plek op naar de vreemde vogel.

‘Aha! Weer een kandidaat!’ zei de vreemde vogel. ‘Gewoon je best doen, dan win je vast wel!’

‘Maar ik hoef helemaal niet te winnen,’ zei de Rat verbaasd.

‘Je wilt toch ook de beste worden van het bos? Daar kom je toch voor?’

‘Nee,’ schudde de Rat, ‘ik hoef de beste niet te worden. Dan krijg je alleen maar ruzie met iedereen!’

‘Wat een onzinnige gedachte!’ sprak de vogel. ‘Iedereen wil de beste zijn, jij ook, ook al weet je dat misschien nog niet!’

De Rat, die ergens voelde dat de vreemde vogel daar misschien wel een beetje gelijk in had, vroeg: ‘Ben jij ook de beste?’

‘Natuurlijk! Anders zou ik de winnaar toch niet kunnen aanwijzen?’

‘Maar waar ben je dan het beste in? Je kunt toch niet in alles de beste zijn?’

‘Misschien niet in alles, maar wel in die dingen die er toe doen!’ zei de vogel alsof dat vanzelf sprak.

‘Oh,’ zei de Rat die daar even niet van terug had. ‘Welke dingen zijn dat?’

De vogel boog zijn nek tot zijn kop dichtbij de Rat was. ‘Ik zie wat iemand stiekem in zichzelf wil,’ zei hij met een grijns. ‘Iedereen wil de beste zijn, daarom heb ik de Grote Wedstrijd bedacht!’

Hij ging weer rechtop zitten en gebaarde met zijn vleugel naar het bos. ‘Je ziet het toch? Iedereen doet mee!’

Dat moest de Rat toegeven, maar er knaagde toch iets in